

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 395
din 09.10.2024

Dosar nr.: 922/2023

Petiția nr.: 9978/12.12.2023

Petent:

Reclamat: -

Obiect: Petentul, persoană privată de libertate, în prezent încarcerat în Penitenciarului Poarta Albă, județul Constanța, reclamă posibile fapte de discriminare, constând în refuzul de a fi transferat într-un penitenciar apropiat de domiciliul familiei, respectiv Penitenciarul Vaslui.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. cu adresa de corespondență Poarta Albă, județul Constanța.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. -

II. Citarea părților

3. Prin adresa nr. 696/25.01.2024, transmisă petenului, a fost invocată din oficiu **excepția de vădită necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării**, având în vedere obiectul petiției acesta putând să se adreseze judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

4. Tot prin adresa 696/25.01.2024, i s-a solicitat petentului să transmită punct de vedere cu privire la aspectele semnalate în petiție.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Prin petiția nr. 9978/12.12.2023, petentul reclamă posibile fapte de discriminare, constând în refuzul de a fi transferat într-un penitenciar apropiat de domiciliul familiei.

6. Petentul precizează faptul că se află încarcerat de aproximativ 6 (șase) ani de zile, fiind transferat în mai multe penitenciare.

7. Petentul precizează că familia sa, respectiv mama și sora sa, nu pot veni în vizită, întrucât mama are o vârstă înaintată și sora are doi copii, iar distanța între domiciliul acestora și penitenciar este foarte mare, fapt ce împiedică deplasarea.

8. Petentul precizează faptul că după atâția ani în care a tot fost transferat de la un penitenciar la altul, a condus la imposibilitatea de aș finaliza cursurile de reeducare.
9. Totodată acesta precizează că este clasificat ca fiind apt limitat medical, dar medicul curant nu a menționat acest lucru la comisie, fapt ce adus la imposibilitatea de ai fi schimbat regimul de executare a pedepsei în regim semideschis de către comisie.
10. Petentul precizează că îi este îngădit dreptul la educație, întrucât alții deținuți au fost transferați către Penitenciarul Tg. Jiu în vederea continuării studiilor liceale.
12. Petentul precizează faptul că este supus unor abuzuri și dorește să fie transferat către Penitenciarul Vaslui, pentru a fi aproape de domiciliul familiei.

Susținerile părții reclamate

13. -

IV. Cadrul legal aplicabil

O.G 137/2000 privind prevenirea si sancționarea tuturor formelor de discriminare:

Art. 20

(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(6) Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(7) Hotărârea Colegiului director de soluționare a unei sesizări se adoptă în termen de 90 de zile de la data sesizării și cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reședința părților, obiectul sesizării și susținerile părților, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului director, modalitatea de plată a amenzii, dacă este cazul, calea de atac și termenul în care aceasta se poate exercita.

(9) Hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor si a măsurilor privative de libertate

Potrivit art.56 alin. (2), (9), (10) și (11) din Legea nr.254/2013:

„(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(9) Împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea

încheierii.

(10) *Contestațiile se depun la judecătorul de supraveghere a privării de libertate care a pronunțat încheierea.*

(11) *Contestațiile se înaintează judecătoriei, împreună cu dosarul cauzei, în termen de două zile de la primirea acestora.,,*

Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul nr. 27 din 7 februarie 2024 publicată în Monitorul Oficial, Partea I

„Art. 29 Șeful structurii asistență Colegiu director, prin consilierii/consilierii juridici desemnați în acest sens, precum și membrii Colegiului director pot invoca din oficiu excepția de vădită necompetență când constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30 Excepția de necompetență poate fi invocată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 31.

Art. 31 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea părților pentru respectarea principiului contradictorialității.

(2) În situații excepționale, vădită necompetență se pune în dezbatere, în scris, petentului, însă fără a acorda un termen de citare dacă nu este posibilă prezentarea părților, dar cu posibilitatea depunerii de către petent a unui punct de vedere în termen de 10 zile.

Art.32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

V. Motive de fapt si de drept

14. În analiza faptelor prezentate, Colegiul director al CNCD reține că petentul, persoană privată de libertate, în prezent încarcerat în cadrul Penitenciarul Poarta Albă, reclamă posibile fapte de discriminare, constând în refuzul de a fi transferat într-un penitenciar apropiat de domiciliul familiei.

15. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu conform prevederilor din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor** art. 29-32.

16. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul),

art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

17. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a tranșat de o manieră definitivă competența care revine judecătorului de supraveghere în ceea ce privește pretensele încălcări ale drepturilor legiferate în favoarea deținuților în cuprinsul Legii nr. 254/2013. Prin Decizia ÎCCJ nr. 14 din 2017 publicată în Monitorul Oficial nr. 908 din 20 noiembrie 2017 s-a stabilit "Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și stabilește că: în interpretarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărei administrație a dispus măsuri pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor persoanei condamnate este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată, chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată definitiv sau temporar."

18. Există deja o practică consonantă în sensul amintit anterior prin care instanțele la nivel național au transmis spre soluționare judecătorului de supraveghere din penitenciare plângerile persoanelor private de libertate care priveau pretense încălcări ale drepturilor pe perioada custodierii în penitenciar (în special pe zona transferului). Prin Decizia nr. 2670 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în Dosarul 799/1/2021*, în urma investiției în vederea pronunțării unui regulator de competență, pe fondul conflictului identificat între o curte de apel și judecătorul de supraveghere dintr-o unitate penitenciară, s-a decis că obligația soluționării cererii revine judecătorului de supraveghere, dat fiind că obiectul cauzei privea pretense încălcări ale drepturilor persoanelor private de libertate, pe perioada executării unei pedepse.

19. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu este competent în cauza, atribuția de soluționare a plângerilor deținuților cu privire la condițiile de detenție/tratamentul aplicat în penitenciar aparținând judecătorului de supraveghere.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu conform art. 29-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, atribuția de soluționare a plângerilor deținuților cu privire la condițiile de detenție/tratamentul aplicat în penitenciar aparținând judecătorului de supraveghere;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MARIA MOȚA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

CLAUDIA POPA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: M.A.

Data redactării: 21.10.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.